Lietas Nr. 128025216
Lietas arhīva Nr. 1-0252-16/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 2.augustā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa tiesnese I.Augustāne rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2016.gada 6.maija lēmumu Nr.RPLP-16-1217-ls.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2016.gada 23.maijā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā saņemta /pers. A/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes (turpmāk – Iestāde) 2016.gada 6.maija lēmumu Nr.RPLP-16-1217-ls.

[2] 2016.gada 11.aprīlī Valsts policijas Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes priekšnieka vietnieks R.Popelis pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC216819, konstatējot, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona (turpmāk - VP RRP KPP PPP PPB) 2.rotas kārtībnieks P.Timaks 2016.gada 27.martā pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 246.pantu un 247.pantu, sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC216819, pamatojoties uz Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" (turpmāk - RDSN Nr.80.) 6.13.apakšpunktu, par to, ka 2016.gada 27.martā sūdzības iesniedzējs Stacijas laukumā 2, Rīgā, dzelzceļa stacijā „Rīga" uz otrā perona publiskā vietā atradās ar atvērtu alkoholiskā dzēriena iepakojumu (degvīns „Hektors", tilp.0,51, alk.40%), līdz ar ko izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas kvalificējams saskaņā ar RDSN Nr.80 6.13.apakšpunktu.

Sūdzības iesniedzējam, saskaņā ar Latvijas APK 23., 32., 240., 260., 272., 274. un 275.pantu piemērots naudas sods 10 *euro* apmērā.

[3] 2016.gada 2.maijā lēmums apstrīdēts Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes priekšniekam, kurš ar 2016.gada 6.maijā lēmumu Nr.D57/04/PC216819/1 atstāja negrozītu 2016.gada 11.aprīlī pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā 2016.gada 11.aprīlī un /pers. A/ iesniegto sūdzību noraidīja kā nepamatotu.

Kā norādīts minētajā lēmumā, 2016.gada 27.martā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona (turpmāk - VP RRP KPP) 2.rotas kārtībnieks P.Timaks, pamatojoties uz Latvijas APK 246.pantu un 247.pantu, sastādīja lēmumu par to, ka /pers. A/ 2016.gada 27.martā plkst.10.35 Stacijas laukumā 2, Rīgā, dzelzceļa stacijā „Rīga" uz otrā perona publiskā vietā atradās ar atvērtu alkoholiskā dzēriena iepakojumu (degvīns „Hektors", alk.40%, tilp.0,51), līdz ar ko izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas kvalificējams pēc Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 6.13.apakšpunkta, par ko paredzēta administratīvā atbildība pēc RDSN Nr.80 14.punkta.

Ņemot vērā apstākli, ka sūdzības iesniedzējs savā iesniegumā lūdz anulēt lēmumā uzlikto sodu, jo uz perona sūdzības iesniedzējs nav lietojis alkoholisko dzērienu, bet bezalkoholisku dzērienu Coca-cola, tilp.0,51, nepiekrīt amatpersonas uzliktajam naudas sodam 10 *euro* apmērā, jo uz perona nav atradies ar atvērtu degvīna Hektors, alk.40%, tilp.0,51, jo tas ir alkoholisks dzēriens, kuram ir alk.32%.

Pārbaudot lietas materiālus, RPP Latgales pārvaldē konstatēts, ka ir pamats sūdzības iesniedzēja vainas konstatācijai un saukšanai pie administratīvās atbildības un sodīšanai pēc RDSN Nr.80 6.13.apakšpunkta.

Saskaņā ar RDSN Nr.80.6.13.apakšpunktu ir aizliegts atrasties publiskās vietās ar atvērtu vai vaļēju alus vai cita alkoholiskā dzēriena iepakojumu jebkādā vaļējā tarā, izņemot vietas, kur alkoholisko dzērienu lietošanu atļāvusi pašvaldība, par ko paredzēta atbildības RDSN Nr.80 14.punktā - uzliek naudas sodu līdz 142 *euro*.

Sūdzības iesniedzējs kā argumentu lēmuma atcelšanai norādījis to, ka nelietoja alkoholu un nav atradies ar atvērtu alkoholiskā dzēriena iepakojumu. Tātad, konkrētajā lietā, lai atzītu, ka ir izdarīts konkrētais administratīvais pārkāpums, nepieciešams konstatēt, ka fiziska persona atradās publiskā vietā ar atvērtu vai vaļēju alus cita vai alkoholiskā dzēriena iepakojumu un tur to nav atļāvusi pašvaldība.

Analizējot normas saturu, secināms, ka normas izdevējs ir nevis aizliedzis alkoholiskā dzēriena lietošanu publiskā vietā, bet gan aizliedzis atrasties publiskā vietā ar atvērtu alkoholiskā dzēriena taru.

Tātad, lai konstatētu RDSN Nr.80 6.13.apakšpunkta pārkāpumu, nav nepieciešam: konstatēt alkohola lietošanu no atvērtā iepakojuma, bet ir pietiekami konstatēt, ka persona publiskā vietā atrodas ar atvērtu vai vaļēju alkoholiskā dzēriena taru. Tāpat nav nepieciešams konstatēt, ka alkohola tarā atrodas alkohols.

Tādējādi nav nozīmes tam, vai atvērtajā alkoholiskā dzēriena tarā, kas atrodas pie personas publiskā vietā, ir alkohols un vai persona šo alkoholu lietoja. Konkrētajā gadījumā ir būtiski konstatēt, ka personas rokās ir alkohola iepakojums un, ka alkohola iepakojums (tara) ir bijis atvērts vai vaļējs.

Saskaņā ar skaidrojošajā vārdnīcā norādīto vaļējs ir tāds, kas ir atdarīts, atvērts, nav aizslēgts (http://www.tezaurs.lv/sv/?

w=va%C4%BC%C4%93js).

Ar RDSN Nr.80 6.13.apakšpunktu aizsargātās intereses ir sabiedriskais miers un kārtība. Atbildības noteikšanas par atrašanos publiskās vietās ar atvērtu vai vaļēju alus vai cita alkoholiskā dzēriena iepakojumu jēga un mērķis ir sodīt personu par necieņas izrādīšanu pret sabiedrību.

Saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu, iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā —iestādei. Savukārt LAPK 244.pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

VP RRP KPP PPP PPB darbinieks veicot ierakstu par alkoholiskā dzēriena „Hektors", alk.40%, tilp.0,5l ir pieļāvis pārrakstīšanās kļūdu, ir jābūt „Hektors", alk.32%, tilp.0,5l.

Pārskatot administratīvā pārkāpuma lietu un novērtējot tajā esošos pierādījumus RPP Latgales pārvaldē konstatēts, ka ar administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem pierādījumiem - policijas darbinieka ziņojuma un Pārsūdzētajā lēmumā fiksēto pilnībā pierādīts, ka Iesniedzējs atradies publiskā vietā ar atvērtu alkoholiskā dzēriena iepakojumu „Hektors", alk.40%, tilp.0,5l, tādējādi izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas kvalificējams pēc RDSN Nr.80 6.13.apakšpunkta.

[4] Sūdzības iesniedzējs Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā iesniegtajā sūdzībā norādījis, ka lēmumam nepiekrīt un uzskata to par prettiesisku faktisku un procesuālu iemeslu dēļ.

Sūdzību izskatījusi persona /pers.P/, kuram uz to nemaz nebija tiesību jo tā nav augstāka iestāde. Pēc Rīgas pašvaldības policijas struktūras, augstāka iestāde Latgales pārvaldes priekšnieka vietniekam ir Rīgas pašvaldības policijas priekšnieks, nevis Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes priekšnieks, kura funkcijas prombūtnes laikā izpilda tas pats vietnieks, kura lēmumu sūdzības iesniedzējs pārsūdzēja.

No pārsūdzamā lēmuma satura redzams, ka amatpersona paviršiiedziļinājusies sūdzības būtībā, līdz ar ko nonākusi pie nepareiziem secinājumiem, kas neapstiprinās ar pierādījumiem lietā, jo sūdzības iesniedzēja darbībās nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Pie tam amatpersona paplašināti bez iemesla analizējusi soda apmēra noteikšanas principus, par ko sūdzība nemaz nebija iesniegta, jo tika apstrīdēts administratīvā pārkāpuma sastāvs un pārkāpuma esamība.

Lēmumam sūdzības iesniedzējs nepiekrīt, jo tas ir pretrunīgs. Savukārt sūdzības iesniedzēja darbībās nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, kā arī tas neapstiprinās ar sastādītā protokola tekstu un nepieciešamajiem pierādījumiem, par ko iesniedza sūdzību Rīgas pašvaldības policijas priekšniekam J. Lūkasam . Sūdzībā norādīja, ka 2016.gada 27.martā sūdzības iensiedzējs uz perona nelietoja alkoholu un neatradās tur ar alkoholiskā dzēriena iepakojumu, bet lietoja bezalkoholisku dzērienu Coca Cola, 0,5 l iepakojumā. Atradās uz perona kopā ar /pers. N/ un sarunājās. Pēc sūdzības iesniedzēja iebildes, ka pārkāpumu nav izdarījis, policijas kārtībnieks P.Timaks veica personas un mantu apskati, neatrodot alkoholisko dzērienu ne aizvērtā, ne arī atvērtā veidā. Tādu neatrada arī pie /pers. N/. Tomēr pēc paskaidrojumu uzrakstīšanas, kā arī pēc tam, kad bija aizturēts policijas telpā, apmēram 20 minūtēs, tika sastādīti administratīvo pārkāpumu protokoli.

Protokolā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs atradies uz perona ar atvērtu alkohola iepakojumu - degvīnu „Hektors" ,tilpums 0,5 l, alkohola saturs 40 %. Protokolam nepiekrita, par ko sniedza paskaidrojumu. Lai gan nekāds alkohola iepakojums pārmeklēšanas procesā netika atrasts, arī sastādītā protokola teksts liecina par policijas inspektora rupju kļūdīšanos, jo alkoholiskais dzēriens, kāds norādīts protokolā vispār neeksistē.

Pārbaudot AS „Latvijas Balzams" mājas lapas produktu zīmolus un sortimentu, secināms, ka alkoholiskais dzēriens ar nosaukumu „Hektors" nav degvīns (protokolā- degvīns) , bet brendijs, kā arī tam nav alkohola stiprums 40 % (protokolā 40%), bet gan 32 %. Šis fakts ir pilnīgā pretrunā ar protokolā atspoguļoto, jo tas apliecina, ka inspektors atvērtu alkohola iepakojumu nav redzējis, jo tāda nebija, pretējā gadījumā informācija protokolā būtu precīza.

Tāpat administratīvais protokols sastādīts, jo sūdzības iesniedzējs iebilda pret nievājošo attieksmi, kāda tika izrādīta pret sūdzības iesniedzēju, kā arī notiekošo personas un personas mantu apskati. Sūdzības iesniedzējam neveica pārbaudi par alkoholisku dzērienu lietošanu, kas varbūt nav būtiska, bet apstiprinātu vai noliegtu pārkāpuma apstākļus.

Tāpat lēmumā nav izskaidrots, kā iespējama „pārrakstīšanās" kļūda amatpersonai, kura sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu, ja alkoholiskais dzēriens vispār būtu atradies sabiedriskā vietā un novērota atrašanās ar to atvērtā veidā. Pie tam lēmumā nav atrunāts par kļūdu dzēriena veidā, kam arī ir būtiska atšķirtība.

Ja, ievērojot augstāk norādīto, inspektors nav kompetents lietas apstākļu izklāstā, tad pieņemams, ka amatpersona varēja neatšķirt Coca Cola iepakojumu no cita identiska tilpuma dzēriena, bet kurš nav alkoholisks. Lēmumā nav norādīts arī uz kādiem citiem pierādījumiem lietā, kas tur atrastos un apliecinātu apstākļus, kādēļ inspektors varēja kļūdīties, vai arī citiem apstākļiem, kas pierādītu pārkāpuma esamību.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta 2.daļai, pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā— iestādei.

Sūdzības iesniedzējam kā fiziskai personai nav jāpierāda savs nevainīgums, bet tomēr sūdzības iesniedzējs nekavējoši iebilda par aizdomām, jo tās nebija patiesas, savukārt, pie pārsūdzības iesniedza arī pierādījumus, kas apstiprināja, ka administratīvajā protokolā norādītie apstākļi nevarēja eksistēt.

Likuma izpratnē administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kas vērtējams kā sākotnēja apsūdzība un ir pamats lietvedības turpināšanai administratīvā lietā .Tādēļ tam ir jābūt precīzam, jo tikai tā var īstenot aizstāvības funkciju.

Uz to norādīts arī Satversmes tiesas spriedumā, kas administratīvā pārkāpuma lieta, ievērojot pārkāpuma raksturu un sankcijas atbilstību krimināls fērai, un ir pielīdzināma krimināllietai (sk. Satversmes tiesas 2002. gada 20. jūnija spriedumu lietā „Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279. panta otrās daļas un 280. panta pirmās daļas 4. punkta daļā, kas nosaka, ka tiesas spriedums lietā par amatpersonas lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu ir galīgs, un Latvijas Civilprocesa kodeksa 239. panta ceturtās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 89., 91. un 92. pantam, kā arī 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantam"). Līdz ar to, izlemjot jautājumu

par pārkāpēja vainu, jāievēro nevainīguma prezumpcija - nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu indivīdam.

Šīs tiesības jātulko kopsakarā ar Latvijas APK 248.pantu, kurā norādīts, kādam jābūt administratīvā pārkāpuma protokola saturam. Proti, pārkāpuma aprakstam jābūt tādam, lai persona varētu zināt kādas konkrēti ir viņas pretlikumīgās darbības, kas veidos pārkāpuma objektīvo pusi, un kādu normatīvo aktu persona ir konkrēti pārkāpusi.

Tātad attiecīgi no administratīvās lietas materiāliem bija jāizriet pierādījumiem, kas pastiprinātu sūdzības iesniedzēja darbības konkrētā aizlieguma pārkāpumā. Tas, ka administratīvā pārkāpuma protokolā ierakstīts, ka sūdzības iesniedzējs atradās sabiedriskā vietā ar atvērtu alkoholiskā dzēriena iepakojumu, kāds vispār neeksistē, norāda, ka policijas darbinieka ieraksts protokolā nav tikai parasta pārrakstīšanās kļūda vai nebūtiska, bet ieraksts ir būtisks un attiecināms tieši uz pārkāpuma eksistēšanu, tādēļ kļūda nevar būt pieļaujama un to nevar labot augstākstāvoša iestāde vai tiesa, jo tā tiktu paplašināts apsūdzības saturs.

[5] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā.

2016.gada 4.februārī sūdzības iesniedzējam un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei nosūtīts paziņojums, ka, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} pantu, iesniegtā sūdzība nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā. Līdz lietas izskatīšanai rakstveida paskaidrojumi no iestādes nav saņemti.

M o t ī v u d a ļ a

Pārbaudot un novērtējot lietas materiālus, izvērtējot sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā iestādes lēmuma motivāciju, tiesa uzskata, ka iestādes lēmums atstājams negrozīts, bet iesniedzēja iesniegtā sūdzība noraidāma.

[6] Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) normas, tostarp Latvijas APK divdesmit trešā „a" nodaļa.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļa norādītos apstākļus, kas, neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem, uzskatāmi par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai un lietas nosūtīšanai jaunai izskatīšanai iestādei.

Izskatot sūdzību par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa pārbauda pārsūdzētā lēmuma likumību un pamatotību. Līdz ar to tiesa vērtē, vai pārsūdzētais lēmums atbilst tiesību normām un ir pamatots ar pārbaudītiem un pierādītiem faktiskajiem apstākļiem, t.i., vai sūdzības iesniedzējs ir pamatoti atzīts par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un vai sūdzības iesniedzējam piemērots atbilstošs administratīvais sods.

[7] Tiesai iesniegtajā sūdzībā izklāstītie apstākļi pēc sava satura atbilst iestādē iesniegtā iesnieguma (sūdzība par sākotnējo lēmumu) saturam.

Tiesa, pārbaudot pārsūdzētā iestādes lēmuma motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama, ievērojot sūdzībā, kas iesniegta iestādei, ietvertos argumentus. Iestāde, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzinusi, ka /pers. A/ izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 6.13.apakšpunktā, par kuriem paredzēta atbildība Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 14.punktā, piemērojot pārkāpējam naudas sodu līdz 142 *euro*.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka iestāde ir pilnīgi un objektīvi veikusi lietas apstākļus pārbaudi un lietā iegūtās ziņas par faktiem apstiprina administratīvā pārkāpuma esamību Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 6.13.apakšpunkta dispozīcijai un lietā ar pierādīšanas līdzekļiem ir apstiprināts fakts, ka /pers. A/, 2016.gada 27.martā /pers. A/ atradās Stacijas laukumā 2, Rīgā, dzelzceļa stacijā „Rīga" uz otrā perona publiskā vietā ar atvērtu alkoholiskā dzēriena iepakojumu (degvīns „Hektors", tilp.0,51, alk.32%), līdz ar ko izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas kvalificējams saskaņā ar RDSN Nr.80 6.13.apakšpunkta.

[8] Latvijas APK 289.^{13} panta trešajā daļā noteikts, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā lēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts attiecībā uz pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem nav nepieciešams.

Tiesa, pārbaudot pārsūdzētā iestādes lēmuma motivāciju, atzīst, ka iestāde ir vispusīgi un pilnīgi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, novērtējusi esošos pierādījumus un normatīvo regulējumu, līdz ar to tiesa atzīst iestādes lēmumā ietverto pamatojumu attiecībā uz pārkāpuma konstatēšanu un pārkāpuma izdarīšanas faktiskajiem apstākļiem par pareizu un pietiekamu.

[9] Latvijas APK nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdalīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīva atbildība.

Saskaņā ar Latvijas APK 7.pantu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu, citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Savukārt Latvijas APK 248.pantā noteikts, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu norāda protokola sastādīšanas laiku un vietu, protokola sastādītāja vārdu, uzvārdu, institūciju, kuru viņš pārstāv, amatu; ziņas par pārkāpēja personu; administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu; citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai.

Tiesa izvērtējot, vai administratīvā pārkāpuma protokolā konstatētais trūkums ir būtisks un vai tas var būt par pamatu, lai pārkāpēju atbrīvotu no paredzētā soda par pārkāpuma izdarīšanu, atzīst, ka protokolā pieļautais pārkāpums, norādot neprecīzi alkohola koncentrāciju 40% alkoholiskajā dzērienā, nav atzīstams par tādu, kura sekas ir administratīvās lietvedības izbeigšana.

Latvijas APK neparedz procesuālo pārkāpumu iedalīšanu būtiskos un nebūtiskos pārkāpumos, tiesību normas ir jāvērtē pēc to satura un mērķa. Apstāklis, ka administratīvā pārkāpuma protokolā iztrūkst konkrēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanas rīka alkohola koncentrācijas noteikšana, automātiski neliecina par to, ka administratīvā pārkāpuma protokols nav sastādīts atbilstoši likuma prasībām. Vērtējot normas dispozīcijas daļas

iztrūkumu kā pamatojuma trūkumu administratīvā pārkāpuma protokolā un tā ietekmi uz administratīvā protokola spēkā esamību, jānoskaidro vai šāds trūkums ir uzskatāms par būtisku procesuālu pārkāpumu.

Sūdzības iesniedzējs savos paskaidrojumos apšauba alkohola koncentrāciju dzērienā „Hektors", tilp.0,51, alkohols 40%. Tomēr sūdzības iesniedzējs neapšauba paša alkohola esamību dzērienā „Hektors", tilp.0,51, tikai tā koncentrāciju. Protokolā pieļautais trūkums attiecībā uz alkohola koncentrāciju dzērienā nav ietekmējis, personas tiesības uz aizstāvību, vai piemērojamo atbildību – soda veidu vai mēru.

Tiesas ieskatā, protokolā pieļautais trūkums nav būtisks, ko apstiprina arī tas fakts, ka sūdzības iesniedzējs sniegtajos paskaidrojumus neapšaubīja, ka administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts par Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 6.13.apakšpunktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, vai ka /pers. A/ nav saprotams, par kādu pārkāpumu viņu var saukt pie administratīvās atbildības.

[10] Tādējādi, lai personu sauktu pie atbildības atbilstoši minētajām tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka persona Rīgas administratīvajā teritorijā publiskā vietā ir atradusies ar jebkādu vaļēju vai atvērtu alus vai cita alkoholiskā dzēriena iepakojumu, ņemot vērā tiesību normā paredzēto izņēmumu.

Tiesa konstatē, ka Rīgas pašvaldība, uzskatot par nepieciešamu ierobežot alkoholisko dzērienu lietošanu publiskās vietās, proti, vietās, kur to nav atļāvusi pašvaldība, ar saistošajiem noteikumiem ir noteikusi aizliegumu atrasties publiskās vietās ar atvērtu vai vaļēju alkoholiskā dzēriena iepakojumu jebkādā vaļējā tarā.

Analizējot normas saturu, secināms, ka normas izdevējs ir nevis aizliedzis alkoholiskā dzēriena lietošanu publiskā vietā, bet gan aizliedzis atrasties publiskā vietā ar atvērtu alkoholiskā dzēriena taru.

Tātad, lai konstatētu Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 6.13.apakšpunkta pārkāpumu, nav nepieciešams konstatēt alkohola lietošanu no atvērtā iepakojuma, bet ir pietiekami konstatēt, ka persona publiskā vietā atrodas ar atvērtu vai vaļēju alkoholiskā dzēriena taru. Tāpat nav nepieciešams konstatēt, ka alkohola tarā atrodas alkohols.

Savos paskaidrojumos /pers. A/ norāda, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī personai rokās bijusi Coca Cola pudele, kā pierādījumu pievienojot izdrukas no AS „Latvijas Balzams" mājas lapas. Citi pierādījumi, kas apliecinātu, ka sūdzības iesniedzēja rokās pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija Coca Cola pudele, lietas materiāliem nav pievienoti.

Savukārt lietas materiāliem pievienotās izdrukas no AS „Latvijas Balzams" mājas lapas nepierāda lietā konstatēto faktu, ka sūdzības iesniedzēja rokās nebija atvērta alkoholiskā dzēriena pudele, bet gan Coca Cola pudele.

Tiesa secina, ka nav nozīmes tam, vai atvērtajā alkoholiskā dzēriena tarā, kas atrodas personas rokās publiskā vietā, ir alkohols un vai persona šo alkoholu lietoja. Konkrētajā gadījumā ir būtiski konstatēt, ka personas rokās ir alkohola iepakojums un, ka alkohola iepakojums (tara) ir bijis atvērts vai vaļējs. Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzēja rokās esošā brendija pudele bija vaļēja, proti, brendija pudeles korķis bija atvērts, jo pudele tika nodota no sūdzības iesniedzēja rokām /pers. N/. Norādītais fakts ir secināms arī no administratīvā pārkāpuma protokola un policijas darbinieka dienesta ziņojuma, kurā norādīts, ka alkoholiskā dzēriena „Hektors" porteris 0,5l, alk.32% pudele bija vaļēja.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, secināms, ka pārkāpēja sniegtie paskaidrojumi par faktiskajiem apstākļiem ir viņa aizstāvības versija, kas nav apstiprinājusies ar citiem pierādījumiem lietā. Savukārt citu ziņu, kas liktu tiesai apšaubīt policijas darbinieku rīcību sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, vai fiksējot administratīvā pārkāpuma izdarīšanas apstākļus tiesā nav iesnigti, līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieku godprātību, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu.

Publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, *a apriori* ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt lietas materiāliem pievienoto policijas darbinieku ziņojumu autentiskumu un tajā norādīto faktu patiesumu, kurā atspoguļoti pārkāpuma izdarīšanas faktiskie apstākļi.

[11] Ievērojot norādīto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 6.13.apakšpunktā un sodīts atbilstoši Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 14.punkta sankcijai, līdz ar to nav konstatējams piemērotā soda apmēra prettiesiskums.

Kā jau norādīts iepriekš, tiesa nav konstatējusi apstākļus, kas var kalpot administratīvā soda atcelšanai, līdz ar to nav pamata atcelt Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2016.gada 6.maija lēmumu Nr.RPLP-16-1217-ls, un iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ iesniegtā sūdzība noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punkta, 289.[13] pantu, 289.[17] pantu, 289.[18] panta, tiesa

n o s p r i e d a:

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2016.gada 6.maija lēmumu Nr.RPLP-16-1217-ls, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2016.gada 2.augustā.

Tiesnese I.Augustāne